

DE LIJSTERBES

afgedrukt door Kraainem 1

KRAAINEM • JAARGANG 12, NR 3 • MAART 2011 • MAANDELIJKS TIJDSCHRIFT (NIET IN JULI-AUGUSTUS)

UITGAVE VAN GEMEENSCHAPSCENTRUM DE LIJSTERBES EN VZW 'DE RAND'

België - Belgique
P.B. - P.P.
1950 Kraainem I
BC 3352
P.005212

2-3 Dwars door Kraainem met Guy De Schrijver

4-5
Christine Maus nieuwe
uitbater van De Foyer

8-9
Willem Pirquin
stelt tentoon in
GC de Lijsterbes

10-11
Mark Vanlombeeck is
nog een keer reporter
ter plaatse in
GC de Lijsterbes

14-15
Kim Germeys
onderzoekt taalgedrag
in Sint-Genesius-Rode

Dwars door Kraainem: **Guy De Schrijver**

'Schatten op zolder?

Ik heb ze nog nooit gevonden'

In de nieuwe reeks *Dwars door Kraainem* doorkruisen we Kraainem. We gaan op zoek naar mensen met een verhaal. De eerste tussenstop brengt ons bij Guy De Schrijver, een man met een groot hart.

'Elke dag is een avontuur.' Dat is de levensles die Guy De Schrijver (66) maar al te graag meegeeft. Deze Brusselaar, die ruim dertig jaar op de vroegmarkten te vinden was, heeft in Kraainem zijn thuishaven gevonden. Daar komt hij tot rust, want al is hij twee jaar met pensioen, ook voor hem is elke dag nog steeds een avontuur. De man houdt van antiek. In zijn huis staan enkele prachtige beelden en schilderijen. Toch is hij geen antiquair, drukt Guy De Schrijver ons meermaals op het hart. 'Ik hou van beelden, ik hou van wat mooi is', zegt hij, 'maar ik ben zeker geen antiquair. Ik was *commerçant*. Nu ben ik twee jaar met

pensioen, maar ik schuimde de vroegmarkten af. Ik kocht de inboedel op van huizen die te koop stonden en ik verkocht die spullen dan op de markt. Dat was zeker geen antiek. Matrassen, potten, pannen, meubels, radiatoren ... echt alles. Natuurlijk ben ik in die dertig jaar wel mooie en waardevolle stukken tegengekomen, maar geloof me: je komt zulke dingen niet elke dag tegen. Er heerst misschien wel een idyllisch beeld over schatten op zolder, maar ik heb ze nog nooit gevonden.'

Meer dan dertig jaar lang was De Schrijver een opkoper. Voordien was

hij fotograaf. 'Ik heb enkele jaren in Zuid-Afrika gewerkt, voor de *Sunday Times*, de schandaalpers op zondag. Dat was in de periode 1969-1973, midden in de apartheid. Ik heb daar veel gezien. Uiteraard ook veel discriminatie. Dat speelt nu nog steeds in mijn achterhoofd als ik ergens – maar vooral in Brussel – rondloop. Dan borrelt er een gevoel van solidariteit bij mij op. Op die markten in Brussel, daar zijn de mensen met wie ik mij verbonden voel. Dat zijn meestal Marokkanen, maar zij zijn de Brusselaars van nu. Ik voel me ook een Brusselaar. Ik ben geboren in Anderlecht en opgegroeid in Laken. Mijn

hart is altijd in Brussel. Vlamingen en Walen, dat zijn voor mij vreemde mensen.'

Tijdverspilling

Op de markt voelt De Schrijver zich thuis. 'Ik ben een geboren *commerçant*', zegt hij. 'Ik verkoop tapijten aan Arabieren, ijs aan de ijsberen en een kam aan een kale man. Dat zit in mij. Het is een beetje psychologie. Dat heb je of dat heb je niet. Ook al zeggen mensen dat ze niet geïnteresseerd zijn in iets, in hun ogen zie je vaak of ze iets echt willen of niet. Op de markt staan vind ik spannend, een avontuur. Je weet nooit of je iets zult verkopen. De wetenschap dat het soms twee of drie maanden kan duren eer je uit de kosten geraakt, dat maakt je soms angstig. Je hebt een sterke persoonlijkheid nodig om zelfstandige te zijn. Maar ik werk niet om rijk te worden. Ik werk omdat ik het graag doe en omdat het van mijn leven een avontuur maakt.' Ook de zelfstandigheid is een van de punten die de job aantrekkelijk maakt voor De Schrijver. 'Ik heb problemen met hiërarchie', vertelt hij. 'Na mijn tijd in Zuid-Afrika heb ik voor de RTBF gewerkt. Ik maakte er de foto's die tijdens het avondjournaal op de grote panelen achter de nieuwslezer werden getoond, maar ik vond dat ik acht uur van mijn dag verspilde. Ik zat daar maar op dat bureau. Gelukkig stelde iemand van een andere dienst me op een dag - dat zal zo'n 35 jaar geleden zijn - voor om eens mee te gaan naar de Oude Vlooiemarkt. Zo heb ik kennis gemaakt met die wereld. Na enkele jaren ben ik voltijds als opkoper begonnen. Tot twee jaar geleden dus.'

Gezonde verslavingen

Dat hij nu eigenlijk met pensioen is, is niet direct aan het leven van De Schrijver te merken. 'Ik ben nog elke dag op stap', zegt hij. 'Nu is het opkopen eigenlijk nog meer een hobby, om wat bij te verdienen. Ik bezoek graag musea en ik spreek graag af met vrienden die ook in de branche zitten. Ik wandel ook gewoon graag wat rond, op markten bijvoorbeeld. Als ik dan iets zie wat de moeite is, dan ben ik natuurlijk niet meer te houden. Dat is zoals een briefje van 100 euro zien liggen op de stoep tijdens een wandeling. Dat is een kans die je moet grijpen. Ik sta ook elke dag vroeg op, zodat ik niet te veel kansen kan missen. Daarnaast fiets ik ook in een fietsclub in Tervuren. Regelmatig duik ik ook 's morgens in mijn buitenzwembad, zelfs in de winter. Ik sport graag. Niet zozeer voor de sport op zich, maar wel omdat ik koste wat het kost bij het ouder worden mijn kwaliteitsvolle levensstijl wil bewaren. Daarvoor is het nodig dat je sport. Door in de zetel te zitten, takel je af. Dat is mijn motivatie om te sporten. Het is een verslaving waar ik niet van wil afkicken.'

Rust en avontuur

Hoewel De Schrijver zichzelf als Brusselaar beschouwt, zou hij toch niet in de hoofdstad kunnen wonen. 'Ik woon al een twintigtal jaar in Kraainem', licht De Schrijver toe. 'Ik woon hier graag; het is een dorpje in de stad eigenlijk. Ik heb de stad nodig, maar ook vooral ruimte. Dat vind je hier in Kraainem. Het is de combinatie van de voordelen van de stad en van het platteland. Ik heb hier mijn haven gevonden. Dat is belangrijk, want als elke dag een onvoorspelbaar avontuur is, heb je de zekerheid nodig dat je 's avonds ergens tot rust kunt komen.'

Wim Troch

Vrijwilligers maken het verschil

OCMW Kraainem

Donderdag 3 maart

15 uur - zaal Cammeland

Van 26 februari tot en met 6 maart loopt *De Week van de Vrijwilliger*. Dit jaar krijgen vrijwilligers in Europa trouwens extra welverdiende aandacht in het kader van the European Year of Volunteering 2011.

Het OCMW van Kraainem werkt met tal van vrijwilligers via de mindermobielen centrale Mobilo, de seniorenwerking Resto & Co en in de Begijnhofwijk, waar bewoners zich inzetten voor het beheer van het afvalkot.

Al deze vrijwilligers zijn op donderdag 3 maart van harte welkom in zaal Cammeland voor een drankje en een hapje. Natuurlijk verwelkomen we ook graag nieuwe kandidaten die kennis willen maken met onze vrijwilligerswerking.

Kan je er niet bij zijn en ben je toch op zoek naar een zinvolle tijdsbesteding als vrijwilliger? Neem dan zeker contact op met een van onze medewerkers:

Mobilo, Cindy De Fré: 02 719 20 73

Resto & Co, Rita Custers: 02 719 20 76

Begijnhofwijk, Elfie Van Kerckvoorde: 02 719 20 58

Uitstap kasteel van Gaasbeek

Resto & Co

Dinsdag 26 april

13 uur - zaal Cammeland

Het is al vier jaar geleden dat we het kasteel van Seneffe bezochten. Dat was onze allereerste uitstap. Sindsdien bezochten we brouwerij Palm, verschillende musea, een struisvogelboerderij en we maakten zelfs een boottochtje.

Deze lente brengen we (als er voldoende inschrijvingen zijn) een bezoek aan het kasteel van Gaasbeek. De bus vertrekt om 13 uur aan zaal Cammeland. De terugkeer is ten laatste om 19 uur gepland.

Prijs: 15 euro per persoon

In de prijs zijn de autocar, een bezoek aan het kasteel met gids en een drankje begrepen.

Inschrijven kan nog tot 7 april.

Meer info en inschrijven: Resto & Co, 02 719 20 76

Vaarwel Filip en Kim, welkom Christine!

Nieuwe uitbater voor de Foyer

© Tine De Wilde

De Foyer van GC de Lijsterbes heeft een nieuwe uitbater. Begin januari nam Christine Maus de fakkel over en ze heeft er behoorlijk veel zin in. 'Het valt reuze mee, hier in de Foyer!'

Christine had anderhalf jaar een snackbar in Evere, maar dat was eigenlijk een tegenvaller. Ze begon daarom uit te kijken naar iets anders. Toen ze zag dat de Foyer over te nemen stond, twijfelde ze geen seconde en ze stelde zich kandidaat. 'Ik heb altijd in de horeca gewerkt, maar dit lijkt me pas echt een uitdaging. De combinatie van horeca en cultuur spreekt me enorm aan', aldus Christine.

Technische problemen

De selectie verliep een beetje vreemd. Christine stuurde haar kandidatuur in en werd uitgenodigd om haar zaak te verdedigen voor een jury. 'De uitnodiging was per mail gestuurd en ik had in die periode problemen met mijn mailbox. Die mail heeft mij dus nooit bereikt. Even later zag ik terug een oproep hangen voor een uitbater. Dat vond ik vreemd. Toen

bleek dat ze mij niet konden bereiken. Ik heb toen alsnog het gesprek met de jury gehad. Het was toen snel beklonken.' Op 28 december kreeg Christine de sleutel en op 3 januari opende ze de deuren al. Na de verhuis naar het appartement boven de Foyer, zit Christine nu helemaal op haar plaats.

Culinaire verwennerij

Christine heeft één meisje vast in dienst om in de keuken te werken. 'Het is al enorm druk', weet ze. 'Ik zal dus nog iemand moeten aanwerven.' Volgens Christine komt dat omdat je nu opnieuw snacks kan eten in de Foyer. Bij Kim en Filip, de vorige uitbaters, kon dat niet meer.

De openingsuren zijn dezelfde gebleven: elke dag open, behalve op dinsdag. 'Je kan hier de hele dag door snacks komen eten', vertelt Christine. 'We hebben traditionele snacks zoals lasagne of spaghetti, maar je kan ook een dagschotel eten, of wat dacht je van een pannenkoek? In de zomer zullen er zeker verschillende slaatjes op het menu staan. Ik zou graag ook ijs aanbieden. Als je in Kraainem een ijsje wilt eten, moet je al naar Sterrebeek gaan. Dat lijkt me dus een heel leuk idee.'

Aan de inrichting heeft Christine niet veel veranderd. 'Ik ga alleen nog wat lage zeteltjes zetten in de uiterste hoek. Het is wel spijtig dat de tafels voor vier personen zijn en niet voor twee. In de zomer ga ik ook een mooi terras proberen op te zetten.'

Diversiteit troef

Het is voor Christine een grote aanpassing om te bedienen tijdens activiteiten. Opeens valt er een massa volk binnen die ze moet bedienen. Geen lachertje, maar werken in de Lijsterbes heeft zo zijn charmes. 'Het is geweldig om te zien hoeveel verschillende mensen hier komen: jong en oud, verschillende nationaliteiten. Dat maakt het heel interessant. De Foyer heeft Nederlands als voertaal, maar dat belet Frans- en anderstaligen niet om naar hier te komen en hun best te doen om een mondje Nederlands te praten. Ze respecteren het feit dat hier Nederlands gepraat wordt.' Omdat de meeste Kraainemnaren Christine al kennen uit de periode dat ze onder meer in De Pastorie werkte, verloopt alles vlotjes. Klanten zijn heel lief en open-minded.

‘Een zaak overnemen is meestal moeilijk, maar hier verloopt het vlotjes’, zegt Christine terwijl ze naar een kennis wenkt. Toen ik Filip en Kim interviewde in de Foyer, waren de twee om de haverklap aan het wuiven naar voorbijgangers, bij Christine is het niet anders.

Geef mij maar Kraainem

Christine woonde altijd in Kraainem of in de nabije omgeving. De laatste vijftien jaar was Kraainem haar thuisbasis. Toen haar Duitse ouders in België kwamen wonen, stuurden ze de kinderen naar de Duitstalige school in Wezembeek-Oppem. ‘Ik woon hier enorm graag. De mensen zijn leuk en open, iedereen kent iedereen. Het heeft hier de charme van een dorpje. In Brussel zou ik echt niet graag wonen, daar ken je zelfs je eigen burens niet!’

Je zou haast vergeten dat Christine van oorsprong Duitstalig is, want ze spreekt vloeiend Nederlands. ‘Hoe dat komt? Ik denk dat ik een talenknobbel heb, want Frans kan ik ook heel goed. Dan moet je weten dat we in de Duitstalige school alleen Franse les kregen. Ik heb het Nederlands helemaal zelf onder de knie moeten krijgen. Het feit dat de man van mijn moeder Nederlandstalig is, hielp natuurlijk wel.’

Na de jaren in de Duitstalige school, mocht ze gaan studeren in Duitsland, maar dat wilde Christine absoluut niet. ‘In Duitsland zou ik niet kunnen aarden. Er heerst een heel andere mentaliteit. Mijn familie is afkomstig uit de streek rond Aken. Als we er naartoe gaan en nog maar van de snelweg rijden, krijg ik het al benauwd. Nee, geef mij maar België!’

In de Foyer heeft Christine nog niet veel Duitstaligen ontmoet. ‘Ik ken ook weinig Duitsers in Kraainem. De meeste schoolvrienden hadden ouders bij de NATO of de EG. Ze zijn achteraf terug naar Duitsland of naar een volgende bestemming verhuisd’, besluit Christine.

Marijke Pots

Kraainem Carnaval 2011

Zaterdag 12 maart

14.33 uur – vertrek in Stokkel

Kraainem viert carnaval. Naar goede gewoonte vindt het feest plaats op de zaterdag na Aswoensdag, 12 maart. Vanaf 14.33 uur trekt de carnavalsstoet vanuit Stokkel naar het gemeentehuis van onze gemeente. We vestigen er je aandacht op dat het parcours is gewijzigd. De stoet komt niet meer langs de Kapelleplaats, maar gaat van de Bosstraat via de Fortonlaan naar de Lijsterbessenbomenlaan. We verwachten iedereen goedgemutst en hopen dat je geniet van een kleurrijke carnavalsstoet. *As w'er zen zemmer!*

Parcours:

Vorming stoet: Baron d'Huartlaan
Astridlaan – J. Adantstraat
Hebronlaan – Bosstraat
Fortonlaan – Lijsterbessenbomenlaan
A. Dezangrélaan

Schouwing van de stoet aan het gemeentehuis rond 16.30 uur
Ontbinding stoet: Astridlaan

Meer info: www.carnafolk.be

Schoolherinneringen van meester Georges Bulteel

Sportklassen in Herentals

Foto's: de sportklassen van 1985

Herentals, dat was iets bijzonders, iets speciaals, iets dat als een soort bekroning voorbehouden was voor de groteren, voor die van 't zesde. Dat was een sportklas waar je leerde basketten, skiën, tennissen, schaatsen, kogelstoten en nog veel meer. De monitors die de sporten aanleerden, waren echte sportlui, mensen die niets anders deden dan sport. Herentals genoot een aparte faam. De kinderen voelden het aan alsof ze meer als volwassenen dan als kinderen aangepakt werden. We verbleven ook niet in een onderwijsinstelling of een vakantieverblijf, maar in een echt sporthotel.

Tijdens een van de eerste sportklassen gingen we ook skiën. Waarschijnlijk was die artificiële skiberg gebouwd in de tijd dat Turnhout, Herentals en de Kempen bijzonder goed verzorgd werden door een minister uit de streek, want 100 miljoen voor een ski-infrastructuur die slechts een paar jaar gediend heeft, was niet niks voor die tijd. Toen de eerste mat versleten was, vond men geen geld meer voor de vernieuwing en het was afgelopen met het skiën. Spijtig! Onze kinderen hebben er toch ook een beetje van kunnen profiteren.

De koning van de ijspiste

De topattractie die bleef, was de ijsbaan. Voor de normale lessen was dat schaatsen soms een spelbreker – voor de meester welteverstaan, niet voor de leerlingen – want die schaatslessen moesten we inpassen in het werkrooster van de monitors. Zo kon het gebeuren dat het in het midden van de voormiddag schaatsen geblazen was. Ik kan je verzekeren, daarna een taal- of rekenles geven, was geen lachertje. We probeerden de namiddag daarom te reserveren voor de sport.

Het ijsschaatsen was het toneel van onverwachte en aangename herinneringen. De eerste die ermee weg was, was Ludo. Hij was een eerder tenger ventje dat met het schoolse leren meer dan de handen vol had. Maar hier, op de schaatsbaan, was hij de koning te rijk toen hij na een paar dagen al die blikken op zich gericht voelde. Ludo was de eerste die alleen de baan dwarste en rondjes begon te rijden. Terwijl sommigen stuntelig met de armen zwaaiend of wanhopig naar de veilige omheining zoekend tegen de ijsvlakte gingen, gleed Ludo in geen

tijd als een zwaan over het ijs. We hadden in een mum van tijd een volleerde schaatser in ons midden. Dat bekijken, deed deugd.

Leve de recreatiesport

Dan waren er nog die vele andere sporten, want in Herentals was de sport heilig. Bij slecht weer gingen we gewoon naar de sporthal, die immens groot was. Op de kinderen maakte dat een geweldige indruk. Als het weer het toeliet, sportten we natuurlijk buiten. Een kleine crosscountry zorgde er dan wel voor dat ze goed sliepen. Jos, een specialist in en voortrekker van de recreatiesport, kende veel speelse manieren om aan sport te doen. Het was voor de kinderen een echt avontuur. Jos vertelde dat de recreatiesport enorm moeilijk van de grond kwam en door de overheid al te stiefmoederlijk werd behandeld. Er ging te veel aandacht naar de competitie sporten, waar bekende namen massa's volk lokten. Nu, dertig jaar later, is er blijkbaar nog niet zo veel veranderd ...

Als God in Herentals

Ook de vriendelijkheid van de mensen in Herentals staat in het geheugen gegrift. Iedereen was steeds bereid om ons te helpen. Misschien waren onze eisen bescheiden. Als we hoorden hoe sportvedetten zich soms gedroegen ... Bertha en Maria, de poetsvrouwen van het sporthotel, konden erover meepraten. Natuurlijk deden we nog iets meer dan sporten, maar zoals gezegd, het was niet altijd gemakkelijk om een goed evenwicht te vinden tussen les en sport. De grote ontspanningszaal was eveneens goud waard. Als een kind eens rustig alleen wilde zijn, vond het hier altijd wel een hoekje waar het zich kon terugtrekken om te lezen, een kaartje te schrijven of lekker te niksen.

We deden vanzelfsprekend ook uitstappen. Het bos lag naast de deur. Voor andere waarnemingen moesten we verder

lopen. De manege van Rik Van Looy en de uitkijktoren waren de toppers. Daarvoor moest je al tamelijk ver lopen, maar dat nam je er graag bij. Herentals was een heerlijke plek. Het sportcentrum was een staatsinstelling met staatspersoneel dat er toch in slaagde het geheel een eigen ziel te geven waar ook onze kinderen belangrijk waren.

Georges Bulteel

Turngala

Turnkring KnA

Zaterdag 19 maart

19 uur – sporthal Kraainem

Turnkring KnA viert in maart voor de 87e keer feest. De derde zaterdag van maart zal het weer spanning troef zijn op het turngala. Deze keer gaan we terug in de tijd. We voeren de toeschouwers doorheen de voorbije jaren.

Op het turngala zetten alle jeugd- en specialisatieafdelingen van onze vereniging hun beste beentje voor. Zoals steeds met eigen, nieuwe nummers en choreografieën. De sporthal zal er voor één keer anders uitzien. De KnA'ers zullen de zaal in vuur en vlam zetten met onvervalst gymspektakel. Ze brengen, met enkel eigen leden, een selectie uit het recreatieve aanbod van de vereniging.

Kleutergym, basis- en recreatieve gymnastiek, heren-turnen, trampoline, airtrack, lange mat, kunstturnen en ritmische gym, maar ook funky jazzdance, kidsdance en de K-Showteams – Demogym en Venkra – nemen deel. De ongeveer 140 deelnemers zorgen voor een goedgevulde avond.

Het turngala begint stipt om 19 uur. De deuren gaan open om 18 uur.

Plaats van afspraak is de sporthal, Patronaatstraat 10 in Kraainem.

Toegangskarten kunnen op voorhand gekocht worden bij de KnA-bestuursleden of aan de ingang van de sportzalen. Natuurlijk kan je ook aan de kassa betalen, zolang er nog plaatsen beschikbaar zijn.

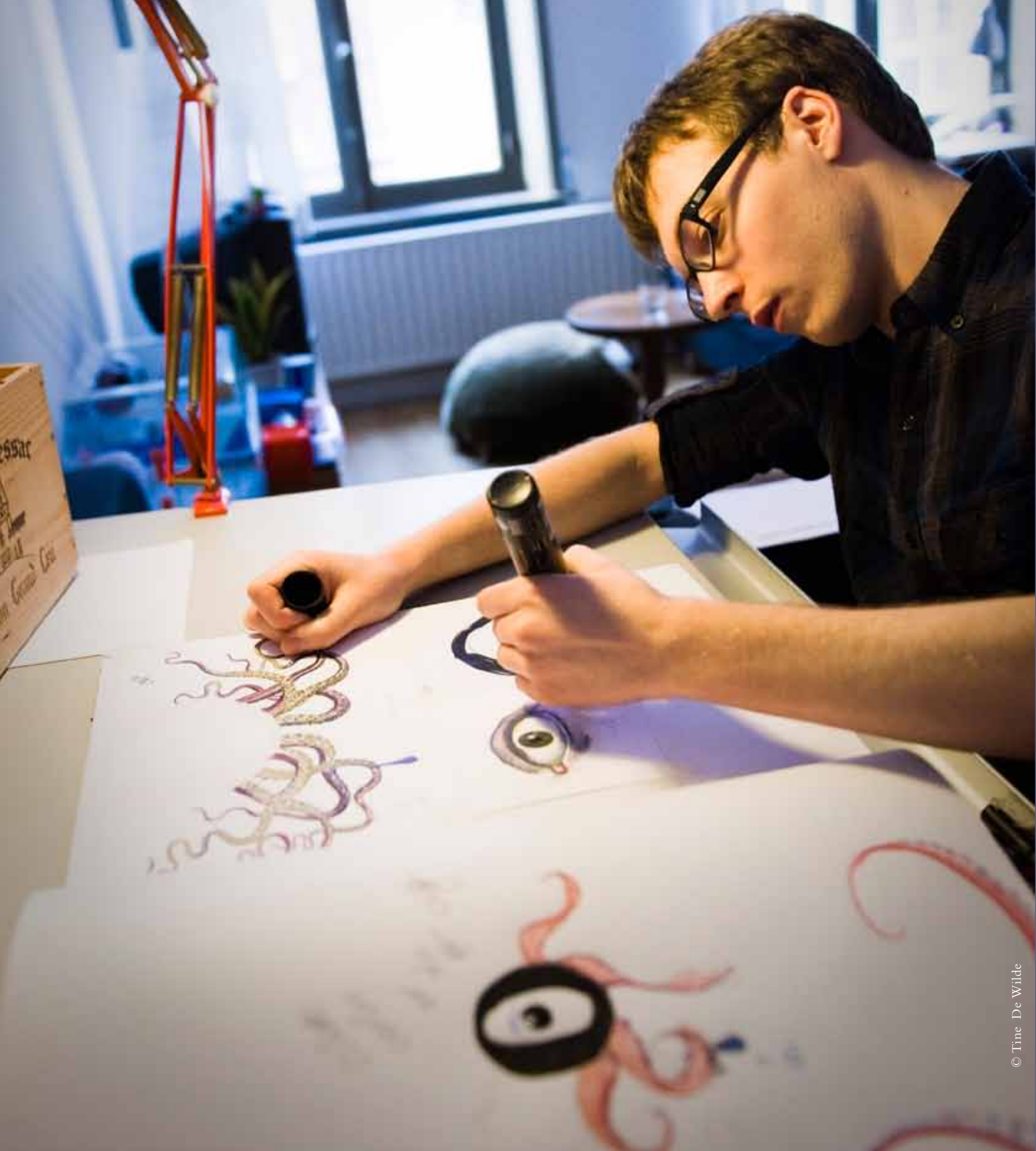
Prijs:

- 3-jarigen: gratis
- 10-jarigen betalen 3 euro.
- alle andere leeftijden: 6 euro

Meer info: KNA-Kraainem, Bosstraat 11,
1950 Kraainem, 0474 69 40 08, info@kna-kraainem.be

Met dank aan *Jungle Book*

Willem Pirquin stelt tentoon

in GC de Lijsterbes

Willem Pirquin studeerde animatiefilm aan het Gentse KASK, de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten. Hij werkt tegenwoordig als freelance animator en illustrator. Zijn knappe minuutfilm *l'Etoile* schopte het tot de Olympische Spelen in Peking en vorig jaar draaide zijn afstudeerfilm *Circus Ernesto* op het Filmfestival van Gent. In maart stelt de naar Antwerpen uitgeweken Overijssenaar tentoon in GC de Lijsterbes.

‘Als driejarige ging ik in de bioscoop van Tervuren naar de Walt Disneyklassieker *Jungle Book* kijken in de originele versie. De ondertitels kon ik nog niet eens lezen. Mijn moeder vertaalde dan maar simultaan de hele film voor me. Gelukkig zaten we alleen in de zaal. Op dat moment wist ik al dat ik later animatie zou studeren. Andere studierichtingen interesseerden me niet, ik moest en zou animator worden. Toen ik jaren later een toelatingsexamen deed voor de studierichting animatie, was ik niet geslaagd. Doordat ik wetenschappen-wiskunde had gevolgd in het middelbaar, tekende ik blijkbaar nog te slecht. Ik liet me er niet door ontmoedigen en volgde een extra jaar tekenen aan een Gentse kunstschool. Het tweede toelatingsexamen bleek gelukkig wel goed te zijn. Ondertussen ben ik nog steeds niet de beste tekenaar, maar ik trek me wel uit de slag’, vertelt Willem.

Een poster voor elke letter van het alfabet

‘De richting ‘animatie’ is eigenlijk bedoeld om kunstenaars voort te brengen. Toch zie ik mezelf niet als zo’n kunstenaar, want in opdracht werken ligt me veel beter. Daarom wist ik eerst niet wat doen toen de Lijsterbes me vroeg om tentoon te stellen. Tot ik het idee kreeg om mezelf de opdracht te geven om 26 posters te maken, één voor elke letter van het alfabet. Dat idee past perfect in het kader van de jeugdboekenweek. Het resultaat zijn 26 zoekprenten waarbij elke letter aan een aantal woorden kan worden gelinkt. Zo dacht ik bij de letter a bijvoorbeeld aan een achtbaan met acht karretjes en een anker. Ik

werkte niet letter per letter af, maar was met het hele alfabet tegelijk bezig. Telkens als ik een nieuw idee had, werkte ik er eventjes aan. Door in kleine stukjes te werken en totaal ander werk tussendoor te doen, kon ik veel creatiever zijn.’

Willem gaat bij elke opdracht op die manier te werk. ‘De meeste projecten moeten geleidelijk aan kunnen rijpen in mijn hoofd. De kladversie van de poster voor de voorstelling *Vertelhotel* hing in totaal twee weken aan de muur. Ik maakte er notities op en stelde mijn plannen zo telkens wat bij. Ondanks het feit dat ik niet bewust bezig was met de concrete opdracht, werd ik elke ochtend wakker met nieuwe plannen. Ideeën komen niet als ik achter mijn bureau blijf zitten, maar wel door met mensen te praten en te leven. Voor mij is creativiteit overroepen. Wat ik doe, is vooral hard werken gecombineerd met misschien drie procent creativiteit.’

Tijdens de tentoonstelling in de Lijsterbes kunnen bezoekers de letterposter van hun keuze bestellen. Zelf heeft Willem geen origineel stuk in handen. Alles wordt digitaal gemaakt. ‘Ik teken sommige dingen die ik later op de computer afwerk. De afdruk is eigenlijk het originele werk. Vroeger vond ik het altijd jammer dat ik geen tastbaar origineel in handen had. Ondertussen heb ik me erbij neergelegd dat deze manier van werken me beter ligt.’

Beroep: tekenaar

‘Mensen vragen zich wel eens af of ik als freelance animator en illustrator wel genoeg werk heb en dus voldoende kan voorzien in mijn inkomen. Tot nu toe

is dat geen probleem’, nuanceert Willem. Al kan hij niet altijd even creatief zijn. ‘Als ik voor grote bedrijven werk, moet ik me vaak aan een soort opgelegde huisstijl houden. Het blijft wel grafisch werk en daar ben ik ook al erg gelukkig mee. Ik ben verplicht om dat soort werk te blijven aannemen om probleemloos rond te komen. Sommige van mijn collega’s weigeren dat te doen en dan wordt overleven natuurlijk een heel stuk moeilijker. Ik werk nog maar een jaar als fulltimefreelancer, maar ik kan ondertussen al wat selectiever zijn en het typische routinewerk dat te weinig uitdaging biedt gaandeweg links laten liggen. Jammer genoeg is het wel zo dat de minst leuke jobs meestal het meeste geld opleveren en omgekeerd.’

Voor zijn grootouders is wat Willem doet niet zo evident. Zij maken zich soms zorgen over zijn toekomst, ook op financieel vlak. ‘Het is voor hen moeilijk te begrijpen dat ik fulltime tekeningen maak en daar mijn huur van kan betalen. Het geeft hen gelukkig wel vertrouwen als ze zien dat een van mijn spots op Eén of Canvas loopt. Nu ik een tentoonstelling heb in GC de Lijsterbes, kunnen ze helemaal op beide oren slapen’, besluit Willem.

Steven Verhamme

Je kan de tentoonstelling met werk van Willem Pirquin van 4 maart tot 4 april bezoeken in GC de Lijsterbes. De posters in het kader van de jeugdboekenweek in Kraainem kunnen besteld worden aan de balie van GC de Lijsterbes of via willempirquin.be.

Onze reporter ter plaatse vertelt ...

Voormalige sportjournalist put uit zijn herinneringen

Mark Vanlombeek was dertig jaar lang sportjournalist bij de VRT. Van 1999 tot 2010 was hij woordvoerder van de Vlaamse Media Maatschappij. Op 25 maart staat hij op het podium van de Lijsterbes met *Van onze reporter ter plaatse*, een boeiende trip down memory lane.

‘Memoires’ vindt Mark Vanlombeek geen mooi woord. Het klinkt te veel alsof hij de waarheid in pacht zou hebben, vindt hij. Wat hij wil vertellen, zijn de leukste, boeiendste, ontroerendste en hardste verhalen die hij gedurende al die jaren in zijn geheugen heeft opgetekend, waar dat mogelijk is ondersteund met gepast beeld- en geluidsmateriaal.

‘Vroeger gaf ik hier en daar al eens een lezing, maar toen Sam Custers van de Lijsterbes me vroeg of ik iets gelijkaardigs in zijn centrum wou komen doen, begreep ik dat ik het wat grondiger moest aanpakken’, vertelt Marc Vanlombeek. ‘Een lezing van achter een tafel is wat anders dan een avond op het grote podium van een gemeenschapscentrum.’

Bandopnemer

Het mentale archief waaruit Vanlombeek put, is bodemloos. Sportjournalist worden – en meer bepaald wielreporter – was zijn grote jongensdroom. ‘Toen ik mijn plechtige communie deed, was het de gewoonte dat alle familieleden je een cadeautje gaven, zodat je op het eind van de dag vijf vulpen, zes woordenboeken en een wekker had. Ik overtuigde mijn ooms en tantes om geld in een omslag te doen. Daarmee had ik een mooi startkapitaal om voort te sparen voor een echte bandopnemer.’ Toen hij het toestel eindelijk in zijn bezit had, was het hek van de dam: voortaan kon hij helemaal zelf opnames maken, die hij dan aan anderen kon laten horen. ‘Ik heb mijn bandopnemer nog altijd. Hij werkt niet meer helemaal naar behoren, maar ik ben toch van plan om er in de Lijsterbes iets mee te doen’, zegt hij.

‘In het verenigingsleven van Sterrebeek gingen een aantal platen rond met achtergrondgeluiden. Die werden in die tijd vooral gebruikt bij diavoorstellingen. Je had platen met natuur- en stadsgeluiden, zodat je je reisverhalen bijvoorbeeld kon illustreren met het geluid van een waterval. Als ik zo’n plaat kon bemachtigen, was ik dagen zoet. Dan liet ik het geluid van de bereden politie horen en zei ik: ‘Nu gaat het niet lang meer duren, want daar komt de politie al aan!’ Tot voor kort had ik dozen vol met zulke oude opnames. Maar je weet hoe dat gaat: je sleept al je rommel mee van je ouderlijke huis naar je eerste appartement en vervolgens naar je definitieve woning. Het stapelt zich op en opeens staat je hele zolder vol. In een of andere opruimbui heb ik er tot mijn spijt heel wat van weggegooid. Ik hoop dat ik er tegen 25 maart toch nog enkele van kan opduikelen.’

Eerst de renner, dan de fiets

In de zomer na zijn eerste kandidatuur Communicatiewetenschappen ging Mark Vanlombeek op zoek naar de praktijkervaring die hij aan de universiteit niet vond. Hij kon aan de slag als losse medewerker bij Omroep Brabant. Toen was hij niet meer te stuiten: radio, krant, televisie ... Hij heeft het allemaal achter de kiezen. Al snel was hij helemaal waar hij zijn wilde: als reporter mocht hij naar de Ronde van Frankrijk en andere belangrijke koersen in binnen- en buitenland. Van aan de zijlijn, op een stek tegenover het podium of midden tussen de renners, achterop de motor – hij zat er met zijn neus bovenop. Het meest nog genoot hij van de directe contacten met de renners. ‘De wielrenner interesseerde

me altijd meer dan de fiets’, zegt hij. ‘Wie is die man? Uit welk milieu komt hij? Wat maakt dat de ene grote belofte zo vlot lijkt door te breken en de ander het maar niet haalt? Om de top te bereiken, zeker in de sport, moeten er verschillende dingen kloppen. Zonder aangeboren talent haalt niemand het, maar met talent alleen kom je er niet.’

Het eerste wat een topsporter moet leren, volgens Vanlombeek, is verliezen. ‘Dat kan pijn doen’, weet hij. ‘Zowel fysiek als psychisch.’ Ook de omgeving van de wielrenner speelt een grote rol. Krijgt hij goede begeleiding of niet? ‘Er zijn sporters die te veel in de watten worden gelegd en daardoor nooit leren wat doorbijten is. Je hebt discipline nodig, je moet trainen, op tijd opstaan, op tijd gaan slapen, letten op je voeding. De juiste steun is daarbij onontbeerlijk. Als de rest van de familie zich te pletter zuipt en alleen die ene jongen niet mag meedoen, wordt het al een pak moeilijker.’

Vanlombeek rijgt naadloos de verhalen en anekdotes aan elkaar. Een oom van hem was de buurman van Eddy Merckx, het voorbeeld van hoe een renner in elkaar moet zitten. ‘Mijn oom kon zijn horloge gelijkzetten op het trainingsschema van de renner. Elke ochtend stond hij zich in de badkamer te scheren en zag hij door het raam Merckx voorbij fietsen. Dan wist hij dat het klokslag half acht was. Elke dag ging het zo, zelfs vlak na een veeleisende klassieker – Merckx was er. Dat is geen toeval. In de koers heb je mentale en fysieke capaciteiten nodig. Het is een gevecht van man tegen man. De winnaar is meestal degene die het meest kan afzien in de beklimming.’

Mark Vanlombeek

In zijn aanstekelijke vertelstijl beschrijft Vanlombeek hoe een renner in de klim de leiding neemt. 'Ze rijden met enkelen voorop, de zon in de rug, en dan ziet die aan de kop de schaduw van de tweede langzaam onder zijn elleboog wegglijden – één meter, twee ... Daaruit put hij nieuwe kracht. Hij zit te sterven op zijn fiets, maar hij weet dat dat voor die achter hem evengoed geldt. Dat soort dingen zien gebeuren, vond ik het allerboeiendste aan de sport.' In *Van onze reporter ter plaatse* belooft Vanlombeek om die hele wereld in de verbeelding van de toeschouwer op te roepen.

Ines Minten

Mark Vanlombeek,
Van onze reporter ter plaatse,
vrijdag 25 maart, 20.30 uur,
GC de Lijsterbes

Gezocht: amateurfotografen

Naar aanleiding van het project *Allemaal Vlaams-Brabanders / Allemaal randbewoners* dat de provincie Vlaams-Brabant elk jaar organiseert, is de Lijsterbes op zoek naar enkele enthousiaste hobbyfotografen.

Het project bestaat uit een fototentoonstelling over, met en voor de Kraainemeren en heeft de intentie de diversiteit van onze gemeente in de verf te zetten.

Meer info: GC de Lijsterbes,
02 721 28 06, info@delijsterbes.be

Gemeenschapscentrum de Lijsterbes zoekt jong, oud, beginnend of reeds bekend talent om te exposeren in De Foyer. Mail vandaag nog een selectie foto's door van jouw werk en misschien hangen jouw creaties binnenkort aan de muren te pronken.

Meer info: GC de Lijsterbes,
02 721 28 06, info@delijsterbes.be,
www.delijsterbes.be

Kinderateliers – thema kleuren

Juf Karlien en juf Aurélie begeleiden tijdens de wekelijkse creatieve kinderateliers op woensdagnamiddag de kleuters van 3 tot 6 jaar en de kinderen van het eerste, tweede en derde leerjaar.

In maart gaan we aan de slag met het thema 'kleuren'. We toveren kleurtjes, beluisteren mooie verhalen over kleuren, maken kleurrijke drankjes en knutselen veel kleuren. Het wordt met andere woorden een heel kleurrijke en leuke maand!

Wanneer: woensdag 2, 16, 23 en 30 maart
14 tot 16 uur – GC de Lijsterbes

Prijs: 24 euro voor 4 woensdagen

Meer info en inschrijven (voor 1 maart):
GC de Lijsterbes, 02 721 28 06,
info@delijsterbes.be

Ontbijtfilm: Toy Story 3 Zondag 6-3

Op zondag 6 maart halen we Woody, Buzz Lightyear en hun vrienden uit *Toy Story* naar de Lijsterbes. In *Toy Story 3* is het alle hens aan dek als onze favoriete speelgoedbende in een kleuterklas terecht komt. Ze besluiten te ontsnappen, maar dat loopt niet van een leien dakje.

Wie enkel de film wil bijwonen, betaalt 2 euro en wordt om 10.30 uur in de Lijsterbes verwacht. Wil je graag vooraf gezellig ontbijten met de familie, dan

betaal je slechts 4 euro per persoon extra voor het ontbijtbuffet in de Foyer. Voor het ontbijtbuffet om 9.45 uur moet je afzonderlijk en telefonisch reserveren.

i.s.m. M&B Kraainem en Dinamo

Meer info: www.delijsterbes.be,
02 721 28 06

9.45 uur (ontbijt)
10.30 uur (film)
GC de Lijsterbes
Tickets: 2 euro (film),
6 euro (film + ontbijt)

GC de Lijsterbes i.s.m. Spelersgroep De Zonderlingen

Vertelhotel

Zondag 20-3

jeugd

Vertelhotel neemt je mee langs de geheime kamers van de Lijsterbes. Van 19 maart tot en met 3 april zetten scholen, bibliotheken, boekhandels en cultuurcentra over heel Vlaanderen de mooiste kinderboeken in de kijker. Dit jaar neemt ook Kraainem deel aan het grootste

kinderboekenfestival van Vlaanderen. Het belooft een mysterieuze bedoening te worden, want het thema van de jeugdboekenweek is dit jaar 'geheimen'. Voor deze gelegenheid toveren we de Lijsterbes om tot een knus 'vertelhotel'.

De vertellers zitten verborgen in de geheime kamers van de Lijsterbes. Ze willen natuurlijk dolgraag gevonden worden. We kruipen lekker dicht bij elkaar om samen te luisteren naar verschillende meeslepende verhalen vol verrassende geheimen. Bovendien krijgen alle deelnemers een poster cadeau, met geheimzinnige illustraties van Willem Pirquin, die deze maand in de Foyer tentoonstelt.

Voor kinderen vanaf 4 jaar

Meer info: www.delijsterbes.be,
02 721 28 06

14 uur – GC de Lijsterbes
Tickets: 6 euro (kassa), 4 euro (vvk)

Mark Vanlombeek Van onze reporter ter plaats

Vrijdag 25-3

theater

In zijn eerste theatershow troont meesterverteller Mark Vanlombeek je mee in de wondere wereld van de media. Hij heeft er, na een verblijf van ruim veertig jaar, ontelbare sprankelende verhalen aan overgehouden. Het zijn verhalen die je aangrijpen, die je doen nadenken over deze wereld en de mensen die hem

bewonen. Andere verhalen zijn speels en ondeugend, zoals kwajongensstreken. Kleine faits divers, die spontaan een lach of een traan losweken.

Van onze reporter ter plaats spreekt niet alleen de sportliefhebbers aan, al kunnen zij er wel wat van opsteken. Het is een avond voor al wie interesse heeft voor boeiende verhalen over bekende en minder bekende mensen. Van harte aanbevolen dus voor de lezers van De Standaard en De Morgen, maar zeker ook voor die van Dag Allemaal en Story.

Meer info: www.delijsterbes.be,
02 721 28 06

20.30 uur – GC de Lijsterbes
Tickets: 9 euro (kassa), 7 euro (vvk),
5 euro (abo)

Wannes Capelle, Frans Grapperhaus en Wouter Deprez

Maanziek

Zaterdag 26-3

theater

Deze heren maken een voorstelling omdat hun zielsverwantschap hen daartoe verplicht. Het zal de neerslag zijn van de oerknal die zich voordoet telkens als zij elkaar ontmoeten. Op grootse wijze berichten ze over de kleine dingen des levens. Ontwapenend, grappig,

ontroerend, onnozel, intelligent en fris. Nee, geen theater, geen comedy, geen muziekoptreden; het is helemaal van Wannes, Frans en Wouter. Frans zal zoals altijd muziek ademen uit al zijn poriën. De zang en de verhalen van Wannes zullen zich weer recht in je hart boren. Wouter vertelt met de zwier waarmee hij graag zou kunnen dansen. En het publiek? Dat luistert, kijkt, slikt, schrikt, huivert en geniet.

Meer info: www.delijsterbes.be,
02 721 28 06

20.30 uur – GC de Lijsterbes
Tickets: 18 euro (kassa), 16 euro (vvk),
14 euro (abo)

Kim Germeys onderzoekt taalgedrag in Sint-Genesius-Rode

'Daden en gedrag van de andere taalgroep worden als een tactiek gezien'

Kim Germeys studeerde vorig academiejaar als taal- en letterkundige af aan de Vrije Universiteit Brussel. Voor haar masterproef analyseerde ze de gesprekken die twee jonge inwoners van Sint-Genesius-Rode – een Nederlandstalig meisje en een tweetalige jongen – met hun vrienden, familie, maar ook met onbekenden voerden. Acht uur opnames leidden tot heel bijzondere bevindingen.

© Filip Claessens

De masterproef – of thesis – van Kim Germeys werpt een verrassend licht op de samenleving in Sint-Genesius-Rode. De resultaten die uit haar onderzoek naar boven komen, zijn confronterend. De scriptie leert hoe Nederlands- en Franstaligen in de faciliteitengemeente met elkaar en met hun taal omgaan.

Kim woont in Alsemberg, maar liep school in Rode en heeft er haar sociale leven opgebouwd. Die achtergrond bood inspiratie voor haar masterproef:

Taaletnografisch onderzoek. Een casestudy: Sint-Genesius-Rode. De gesprekken van twee inwoners – Laura, een Nederlandstalig meisje van 21 en Xavier, een 19-jarige tweetalige jongen die vooral Frans spreekt – werden opgenomen en geanalyseerd.

'Eigenlijk had ik oorspronkelijk een ander idee', vertelt Kim. 'Het was de bedoeling dat ik de trajecten van enkele personen door Brussel zou volgen. Ik zou de gesprekken die ze in

de stad voerden analyseren, maar al snel bleek dat ze maar weinig talige interactie hadden in Brussel. Ik ben toen naar mijn promotor gestapt met de bekentenis dat ik weinig materiaal had. Toen vertelde ik over Sint-Genesius-Rode en de spanningen die er soms tussen de verschillende taalgroepen heersen. Het leek mijn promotor wel interessant om de opnames in Rode te laten gebeuren. Al snel bleek dat daar meer materiaal te rapen viel.'

Vlaamse boerkens, Waalse snobs

Uit dat materiaal – acht uur opnames, maar ook interviews, Facebookpagina's en *fieldnotes* – kon Kim heel wat afleiden over de verhoudingen tussen het Nederlands en het Frans en over het beeld dat Nederlandstaligen over elkaar hebben. 'Toch is het belangrijk te beseffen dat dit een casestudy is', verduidelijkt ze. 'Het is een scriptie gebaseerd op twee personen en hun omgeving. Daar valt heel wat uit te leren, maar je mag het niet generaliseren tot iets wat van toepassing is op de hele gemeenschap. Toch is de studie zeker van belang, want uit de gesprekken vallen wel enkele tendensen af te leiden. Wat opvalt, is de stereotypering. Nederlandstaligen vinden Franstaligen snobs, terwijl Franstaligen de Nederlandstaligen *boerkens* vinden. Franstaligen wonen – in de perceptie van de Nederlandstaligen – in grote huizen en hebben op hun achttiende een auto waarmee ze naar clubs in Waterloo rijden, terwijl zij met hun fiets naar het jeugdhuis gaan. Omdat beide taalgroepen die verschillen zien, gaan ze daden en gedrag van de andere taalgroep als een tactiek zien. *Social competition* heet dat. Alles wordt dan geïnterpreteerd als confrontatie zoeken. Als het gemeentebestuur, dat uit Franstaligen bestaat, geen geld heeft voor het jeugdhuis, dan zien Nederlandstaligen dat als een boycot. Omgekeerd werd het Nederlandstalig onderwijs in Brussel in een opiniestuk in *La Libre Belgique* beschreven als *La Reconquista de la Capitale*.'

De resultaten hoeven niet te verbazen, volgens Kim. 'Voor mij lag dat allemaal voor de hand, maar voor mijn promotor, en bij uitbreiding voor iedereen die niet in de Rand woont, was mijn scriptie wel een eyeopener. Veel mensen in Rode staan er ook niet meer bij stil. Ik denk dat dit ook in de andere faciliteitengemeenten het geval is. Meestal is er een gevoel van 'leven en laten leven', maar af en toe wakkert de vijandigheid weer even op. De twee gemeenschappen leven dan ook meestal naast elkaar.'

De kracht van het uiterlijk

Dat de taal een belangrijk verschilpunt is, lijkt vanzelfsprekend. Toch zijn de verschillen niet beperkt tot de taal. Uit de gesprekken blijkt dat ook uiterlijke kenmerken zoals het kapsel aangeven tot welke taalgroep iemand behoort. 'Het is niet alleen het kapsel, maar eigenlijk de hele stijl, ook de kleding', legt Kim uit. 'De Nederlandstalige deelnemster aan het onderzoek zegt te kunnen voorspellen wie aan het treinstation in Rode onder de brug gaat en wie niet, als de trein uit Brussel komt. Sint-Genesius-Rode is in de ogen van veel mensen al verdeeld. De typische 'Vlaamse' kern ligt rond de dorpskern. Het deel meer naar het Zoniënwood toe is verfranst. Ik denk dat zowel geld als taal een rol spelen in de hele polemiek. Het ene versterkt het andere. Samenleven is volgens mij niet onmogelijk, maar het grote probleem is dat iedereen door een historische bril kijkt. Het zijn eigenlijk vooral de taalpolitieke problemen uit het verleden die de samenleving van vandaag nog altijd bepalen en die een normale interactie verhinderen. Zo merk ik bij Nederlandstaligen een afnemende bereidwilligheid om Frans te spreken. Het aanleren van een tweede taal wordt gezien als een verlies van de eigen identiteit en cultuur. Toch zie je met de treinramp in Buizingen waar eentaligheid toe kan leiden. Immersiescholen, waar een aantal vakken in een andere taal worden gegeven, lijken mij daarom een goede oplossing.'

Wim Troch

DE LIJSTERBES is een uitgave van het gemeenschapscentrum de Lijsterbes en vzw 'de Rand'. De lijsterbes komt tot stand met de steun van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de provincie Vlaams-Brabant.

REDACTIE Magda Calleeuw, Sam Custers, Ann Lemmens, Linda Teirlinck, Luc Timmermans, Annick Tordeur

EINDREDACTIE

Olivier Constant,

Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel, olivier.constant@derand.be

HOOFDREDACTIE

Geert Sellschlag, 02 456 97 98, geert.sellschlag@derand.be

REDACTIEADRES

GC de Lijsterbes, Lijsterbessenbomenlaan 6, 1950 Kraainem, tel. 02 721 28 06, info@delijsterbes.be, www.delijsterbes.be

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Eddy Frans, Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel

ONTHAAL GC DE LIJSTERBES

An Bohets (onthaalmedewerker),

Sam Custers (centrumverantwoordelijke),

GC de Lijsterbes, Lijsterbessenbomenlaan 6,

1950 Kraainem, tel. 02 721 28 06,

fax 02 725 92 11, info@delijsterbes.be, www.delijsterbes.be,

rek.nr. 091-0165014-46. Gelieve bij een overschrijving steeds je naam en de voorstelling te vermelden.

OPENINGSUREN

ma van 13.00 tot 17.00 uur, di tot vr van 9.00 tot 12.00

uur en van 13.00 tot 17.00 uur, wo ook van 17.30 tot

20.00 uur

FOYER DE LIJSTERBES

Open van maandag tot en met zaterdag van 10.30 tot

24.00 uur, zondag van 10.30 tot 18 uur. Wekelijkse

sluitingsdag: dinsdag.

Activiteitenkalender

WANNEER	WIE / WAT	WAAR
MAART		
1	14.00 KAV Kraainem Filmvoorstelling: <i>The Story of Ruth</i>	Zaal PUK
3	15.00 Resto & Co Receptie vrijwilligers OCMW	Zaal Cammeland
6	9.45 GC de Lijsterbes Ontbijtbuffet met filmvoorstelling: <i>Toy Story 3</i>	GC de Lijsterbes
6	10.30 GC de Lijsterbes Filmvoorstelling: <i>Toy Story 3</i>	GC de Lijsterbes
15	13.00 Kantatelier de Lijsterbes	GC de Lijsterbes
17	14.30 Resto & Co Een uurtje sport: tai chi met Bernadette	Zaal Cammeland
19	12.00 KAV Kraainem Jaarlijks ledenfeest met een tentoonstelling en een voordracht over hoeden dragen, maken en passen	Zaal PUK
19	18.00 KnA Turngala	Sporthal Kraainem
20	14.00 GC de Lijsterbes i.s.m. De Zonderlingen Vertelhotel - jeugdactiviteit n.a.v. de jeugdboekenweek, thema: geheimen	GC de Lijsterbes
25	20.30 GC de Lijsterbes Mark Vanlombeek – Van onze reporter ter plaatse	GC de Lijsterbes
26	20.30 GC de Lijsterbes Wannes Capelle, Frans Grapperhaus en Wouter Deprez	GC de Lijsterbes
29	14.00 KAV Kraainem Filmvoorstelling: <i>Amazing Grace</i>	Zaal PUK
29	9.30 Kantatelier de Lijsterbes Creatief met kant	GC de Lijsterbes

Kraainemse verenigingen, groepen en organisaties die hun activiteiten voor april 2011 bekend willen maken, kunnen voor woensdag 3 maart 2011 een beknopte omschrijving van de activiteit bezorgen aan het onthaal van GC de Lijsterbes.

KnA turnt erop los

Turnkring KnA-Kraainem bestaat al sinds 1924 en is intussen een vaste waarde en een bloeiende vereniging in onze gemeente. 14 nationaliteiten, vertegenwoordigd door meer dan 230 leden, blijven jaar na jaar enthousiast trainen en lessen volgen. Sportievelingen, jong en oud, kunnen elke dinsdag, woensdag en zaterdag kiezen uit een aanbod van maar liefst 23 cursussen.

Het merendeel van de lessen vindt plaats in de sporthal van Kraainem, maar op dinsdag- en woensdagavond kan je ook in GC de Lijsterbes terecht voor een flinke portie sport. Op dinsdagavond verwelkomt KnA er iedereen voor de groepslessen BBB en pilates, op woensdagavond zijn de kinderen aan de beurt voor een sessie funky jazz of zum-fit.

Ben je benieuwd naar de kunstjes van de KnA-leden? Kom dan zeker op zaterdag 19 maart naar het turngala in de sporthal van Kraainem!